

VREMEA

CAMELEONILOR

A sosit iar vremea camaleonilor politici...

Bietul animal slăbăroș al virginelor căduri africane! Ar înșelăreți, dintr-o dată, într-o singură cutare, dacă ar fi el cum au înțeles oamenii să-l imite! Neglijent gest fiziologic de apărare în individuală!

Căci gestul camaleonilor politici nu e îndărătnicul gest instinctiv, al vieții, de a se apăra loviturile mortale ale celor puternici și hrăpăreți. E numai gestul rușinos al lașilor și al lipsiților de fermecăteala caracterului viril, precum și al oportuniștilor infamelați după deșeurile ambiției și după stăbul profit al nerușinatei compromisiuni morale.

Căci asta înseamnă — după umila părere a scriitorului acestor rânduri — acest haimalnălc politic făcut, mai ales, acum în preajma unor vremuri de pesimism în apă turburată. Și asta înseamnă nu numai lipsa totală a curajului de opinie, ci înseamnă, mai degrabă, o lipsă integrală de educație morală. Căci, în această decadere neghioabă, dincolo de barierele lunului sinistru omenească.

Considerațiile acestea, în general, bineînțeles — căci nu voi condamna pe toți cei trei oameni de bună credință, cari nu traversăz diversele partide numai fiindcă și-au văzut iluziile înfrânse și voința slăbită de severa imoralitate a spiritului de partid.

Sunt prea puține aceste cazuri. Ele nu contează. N-au pondere în imensa majoritate a adevăraților camaleoni politici.

Citiți ziarele de capitală. Au și început să se producă transfuziile de doctrină și program politic, în personalități ce până acum, păreau de granit. Toți farseurii și toate pușlamalele politicianismului încep să-și caute afinități de ideologie chiar acolo unde, mai ieri combăteau în cea mai furioasă dușmănie.

Dar ce mă duc la ce se petrece în țară! Au nu avem și noi, oare, aici, între noi, transfuzii camaleonilor noștri!

Așteptați numai un moment! Să se limpezască puțin situația politică. Să se întrezărească vagi bănuțuri că vin „al noștri” la guvern. Și să vedeți cum D-I Cutare și D-I Origine va încerca aventura. Va fi, de exemplu, Național-Tărănist până în măduva oaselor, imbibat până la saturație în otrăvina democrației, deși tot de exemplu — mai înainte va fi fost cel mai convins lorghist...

Deși D-I profesor Iorga a declarat categoric, mai zilele trecute, că întreaga concepție a partidului D-sale este diametral opusă aceleia a Național-Tărăniștilor...

...Asta înseamnă că este ceva putred în organizația noastră spirituală, precum și în toate ideologiile tuturor partidelor.

Căci imorali sunt și cei care-și schimbă crezul, după împrejurări, numai întru satisfacerea intereselor egoiste, dar, nu e mai puțin adevărat, că mult mai imorale sunt partidele cari înscriu — în preajma căpătâșurilor — pe dezertorii aceștia odioși transfuzii, camaleonii politici.

... Și tare mă tem că, de această dată, începutul haimalnălcului politic în democrația noastră urbe li va face un... distins intelectual.

De nu vlu rămâne proroc mincinos — ceea ce aș dorisinc din tot sufletul — exemplul va fi cu atât mai dăunător, cu cât el ne vine de o astfel de persoană.

Politikos

Schimbarea Domnilor...

E greu să fii profet în țara ta. Adică — mai exact — e greu să fii profet în ziarul tău. Și mai ales într'un ziar ca acesta — săptămânal — de provincie, unde lucrătorii tipografici îți cer imperios articolul cu trei zile înainte de apariție.

Așa dar e riscant să încerc a redacta combinații fanteziste, cari vor avea pretenția să rezolve criza politică ce durează de o săptămână încheiată. Asemenea combinații riscă să devie inactuale, nu numai după două trei zile — cum e cazul nostru — ci chiar dintr'un moment într'altul. Și semnatarul lor să fie socotit drept lipsit de spiritul de comprehensiune, lipsit de finețea de a simți pulsul evenimentelor în curs, lipsit de orizontul larg al viziunii.

Ceeace este clar însă, ca lumina zilei, este realitatea perceptibilă: Guvernul D-lui Vintilă Brătianu s'a prăbușit tocmai când neprevăderea acestei eventualități era mai îndepărtată. Și s'a prăbușit într'o situație unită în felulei, la noi: în totil disucției Mesajului. Evident, evenimentul acesta, a produs vâlva. A produs îngrijorări pentru cei ce văd în convulsivitățile interne ale politice românești, un pericol extern și a mai produs și bucurii pentru cei care-și văd visul cu ochii. Visul lor de ani de zile: înlăturarea unui guvern care exercită o putere mistică asupra nației românești. Înlăturarea unui guvern care a monopolizat conducerea țării. Înlăturarea unui guvern care lucrează de ani de zile cu formule perimate — ieșite din ritmul vieții moderne.

Firește, nu știu dacă cei cari susțin aceste lucruri au, întradevăr, dreptate. Inclina să cred că exagerează. E datoria și dreptul sfânt al opoziției.

Și știți înțeleptul spirit al proverbului popular: Nici toate ale preotului, dar nici toate ale doctorului.

Ceeace iarăș este destul de clar, este greutatea ce se întâmpină întru rezolvarea crizei deschise. Frământările și convulsivitățile politicandrilor, o dovedesc îndeajuns. Se încearcă fel de fel de combinații și fel de fel de fantezii. Totul se va dovedi însă a fi zădărnici.

Sunt slabe speranțele că vor veni „aleșii națiunii” tocmai fiindcă n'au fost niciodată aleși. Sunt excluse posibilitățile să vie partidul popular — tocmai fiindcă nu a fost niciodată al poporului. Deasemenea facem rezerve și pentru celelalte partide politice.

Ziarele mari ne aduc știrea îmbucurătoare că înalta Regentă a însărcinat pe D-I N. Titulescu să formeze un guvern.

Dacă e adevărat că răsturnarea guvernului Brătianu este primul act demn de laudă al înaltei Regente, apoi nu e mai puțin adevărat că acest al doilea act al său, este tot atât de însemnat — înlăturând toate pretențiunile, poate deocamdată, inoportune.

Aceasta dat fiind prestigiul prodigios de care se bucură fostul nostru ministru de externe — europeanul care are o personalitate granitică chiar în fața celor mai mari europeni.

C. N. T.

DE ZIUA REGELUI

M. S. Regele Mihai I — Regele copil — și-a avut Joi onomastica.

Nu demult, împlinind șapte ani, a fost dat la școală, unde va primi educația dela trei persoane. Un militar se va ocupa de instrucția fizică, un cărturar — de cea culturală și Mama Regelui — de educația morală — religioasă.

E de nețigăduit că o mamă face mai mult decât o mie de dascăli suflotești, atunci când își cunoaște într'adevăr rolul.

Regele Mihai I — copilul blând, cu bucle blonde și ochi albaștri și limpezi ca două picături de rouă — este un copil sacrificat prin predestinare. Un copil împărțit prea de timpuriu din cupa amară a suferinței. Un copil silit să fie precoc și să se inițieze de mic din grava răspundere a unui rege.

Și doar el este nevinovat ca un inger!

De ziua lui — arbitru și stăpân efectiv de mai târziu al unei întregi națiuni — îl întâmpină pretutindeni urările de noroc, bucurie și viață fericită și glorioasă, ale unui întreg popor.

CULTIVAREA SATELOR

de V. DORNEANU

O problemă, care s'a vânturat și se va vântura multă vreme, fără a-și putea găsi soluția cea mai bună. Fiindcă există o dificultate care, dacă nu e greu sesizabilă, apoi nu e luată niciodată în considerare. Prinderea culturii necesită un organ special pentru a atare operațiune și acest organ nu poate fi confecționat din simpla cunoaștere a slovelor de carte. O educație, în acest sens, se face temporar printr'o infiltrare lentă și progresivă.

Posibilitatea de acumulare a culturii, presupune dinainte existența ei în sufletul individului. E puțin

paradoxal dar paradoxul capătă un sens, când se presupune că la început intervine un inițiator. Omul cult se poate cultiva singur neîncetat. Dar până să fie cult îi trebuie învățător, care să-i administreze cultura.

În rândurile ce urmează voi încerca să aduc câteva lămuriri, absolut de ordin general, cari vor contribui poate la o cât de umilă indicare a drumului, pe care trebuie apucat pentru rezolvirea problemei, spre a nu bătători căi zădărnice.

Problema aceasta și-a găsit întotdeauna soluția în răspândirea abundentă a cărților și revistelor printre

Cercurile culturale la sate

de Pr. M. GAVRILESCU

Tradiții de munca istovitoare din cursul săptămânii, apostolii culturii, în zorii zilei de sâmbătoare, își iau toiagul apostoliei în mână și se îndreaptă spre satul unde s'a hotărât din vreme ședința culturală. — Ajunși în sat, fiecare își ia drumul bisericii, în care preotul local își face datoria de preot al lui Hristos. — Corul religios întocmit de un învățător al cercului, ridică sufețele mulțimei adunate, pentru câteva clipe spre sferele superioare ale vieții suflotești, iar preotul slujitor cu glas de profet chiamă — prin predică, sufețele spre a vieții în Hristos. — E de ajuns să stai în curtea bisericii și să privești lumea care iese și vei vedea minunea convertirii. Vezi cum fiecare vorbește cu fruntea discretă, vezi fete zămbitoare și senine, auzi disucții aprinse, iar tu, care ți-ai pus o parte din sufletul tău la această operă de reîncreștinare, pleci mulțumit că ți-ai făcut o simplă datorie. Te îndrepti spre școală. Când te apropii de un local vrednic de acest nume, intri în el cu dragoste; dar când îți apare înaintea ochilor o dărâmatură, intri amărât și descurajat. Ca să-ți cunoști colegul, aici ai rostul; n'ai de cât să observi în jurul școlii, înăuntru, felul cum știe să-și facă atrăgătoare casa, iar la lecția practică din întrebările și răspunsurile ce răsăr în timpul lecției în chip spontan. După lecție se începe critica odată cu metodică obiectului respectiv; aici ai ocazia să iai parte la o luptă de principii pedagogice, unde fiecare contribuie cu cultura și experiența lui și nu voi exagera dacă voi afirma că: victoria pedagogiei moderne cu toate principiile ei de activism, se datorește în mare parte acestor umile lupte pedagogice. Recenzia asupra unei opere pedagogice sau literare e foarte

continuare pe pag. 2-a

Domnilor abonați

cari ați rămas în restanță cu plata abonamentului, vă rugăm insistent, să ni-l trimiteți cât mai urgent, prin mandat postal, la Administrația ziarului nostru, Str. Apele Minerale No. 8 Piatra-N.

săteni și ridicarea a numeroase biblioteci populare

Desigur că e soluția ideală, care presupune că și-au găsit de mult răspuns întrebările de mai jos. Mai întâi, ce înțelegem prin cultura, pe care o dăm sateanului, care știe numai să scrie și să citească.

lată întrebări, cari — eu cred — că nu pot căpăta un răspuns, prin simpla punere a unei cărți, în mâna omului dela sat.

Se cunoaște predispoziția, mai mult sau mai puțin explicabilă, a omului simplu, de a lua slova cărții ca ceva enorm de respectat — dacă nu chiar sfânt. În consecință, e natural ca, în orice citește, să nu vadă decât o mo-

continuare pe pag. 2-a

Cercurile culturale la sate

continuare din pag. 1-a

instructivă, iar subiectul teoretic tratat de alt coleg interesează mult mult slujba noastră. Partea aceasta a cercurilor culturale de noi este numită şedinţă intimă şi am scris aceste rânduri pentru două categorii de analfabeţi în ale pedagogiei şi a culturii. Prima este cea a politicienilor venali care au crezut şi mai cred că la aceste şedinţe intime noi punem la cale chestiuni politice; iar a doua e categoria oamenilor a căror creier s'a refugiat în stomac şi de aceea cred că noi ne-am adunat la casa colegului din consideraţii stomacale. — Asupra şedinţei publice în numărul viitor. —

Pr. M. GAVRILESCU

Două condamnări semnificative

În ziua de 6 Nov. a. c. au venit spre judecare, în faţa tribunalului local, două procese de calomnie prin presă.

I. Studentul Mircea Emilian, dela şcoala politehnică din Bucureşti, a fost condamnat la două luni de zile închisoare şi un leu despăgubiri civile pentru că a calomniat, prin ziarul Făclia, pe D-l Gr. Capşa directorul liceului „Petru Rareş”

II. Studentul N. N. Chertic (din Ciritei), dela universitatea din Bucureşti a fost condamnat la o lună de zile închisoare şi un leu despăgubiri civile pentru că a calomniat, prin acelaşi ziar, pe D-l C. N. Turcu, director al ziarului „Avântul”

Fără nici un comentariu.

E un avertisment dat tuturor celor ce practică desfrăul scrisului.

Haite de lupi la Farcaşa

În noaptea de 22—23 Octombrie cor., o haită de lupi s'a introdus în târâ de oi a văduvei Elena Gh. Coca din com. Farcaşa, omorându-i 60 de oi. Biata femeie n'a mai rămas decât cu 4 oi, care au scăpat neatinse.

Primăria com. Farcaşa a cerut Prefecturii luarea de măsuri pentru stărpirea acestor fiare sălbatice.

Cu ocazia reînnoirii osemintelor eroului Căpit. Dr. Paul Costin
luni, 5 N-brie 1928

Unul dintre cei ce trebuie să trăiască totdeauna în conştiinţa neamului nostru

„Sunt mândru însă că mor pentru patrie, şi sunt sigur că din sacrificiul nostru va ieşi România Mare, mult dorită pentru care moartea noastră nu e nimic!”
ss) Dr. Paul Costin (Încheierea testamentului)

Muntenia era sub ocupaţia duşmană. Cu câteva zile înainte de 21 Aprilie 1917, la spitalul de campanie din Buzeu, locot. medic Paul Costin, cu o foaie de hârtie pe genunchiul unui bolnav, îşi exprima în scris, ultimele sale dorinţi, (testamentul) şi trimitea ultimele cuvinte de mângâiere la ai săi... Era bolnav se simţea slab; vedea sfârşitul apropiat. În ziua de 21 Aprilie, în spitalul al cărui medic fusese, îngrijind şi scăpând pe mulţi, îşi dădu obştescul sfârşit, departe de ai săi, inconjurat de străini, cari apoi l-au condus şi îngropat în cimitirul israelit din Buzeu. Germanii chiar, adunând toate trupele existente în apropiere i-au dat la înmormântare onorurile cuvenite, convingşi de meritele lui. Pe mormânt i-au pus o placă rotundă de lemn cu inscripţia: — Locotenent doctor Paul Costin, ambulanţa diviz. 13 decedat în ziua de 21 Aprilie 1917, — Mormântul i-l-au înconjurat cu grilaj.

Cine a fost Paul Costi?...

S'a născut în 1875, în comuna Calu Neamţ. A copilărit la Zăneşti (Roznov) A fost elev, apoi absolvent al şcolii Normale „V. Lupu” din Iaşi. Dar aceasta nu-l mulţumea îndeajuns. S'a înscris ca elev particular al liceului din Piatra, având ca prof. pe C. Hogas, I. Negre, preotul Roşescu, d-nul I. Filip, unde a dat câte două clase.

Cursul secundar superior l-a făcut la Turnu-Severin la noi fiind numai gimnaziu, de unde a venit la Iaşi pentru a urma medicina.

Fiind un fiu al poporului, lipsit de mijloacele suficiente ce trebuiau o-puse cerinţelor, a îndurat, a înfruntat greutăţile creindu-şi singur surse din care se întreţinea. În 1906 a terminat studiile. În armată a intrat voluntar. Ca medic a spitalelor de la Socola, apoi dela Mărăşeşti şi spitalul Regele Carol I dela Păruja din M-ţii Vrancei, s'a remarcat printr'un suflet bun, o atenţie, şi îngrijire părintească faţă de bolnavi, încât nu numai îl apreciau, ci chiar îl iubeau toţi.

Să lăsăm loc altora mai bine să vorbească despre bunătatea, despre filantropia lui, oameni ce l'au cu-

noscuit îndeajuns, apoi prieteni, astăzi cu o reputaţie incontestabilă. Am putea ruga astfel pe domnii: actualul medic primar al jud. precum şi pe medicul oraşului nostru. Nu mai puţin pe d-nul Leon Pşepelinschi şi d-r Nimereanu (Iaşi) unul din cei mai buni prieteni ai săi. În 1916 a plecat pe câmpul de onoare, ca şi ceilalţi nu cu gândul că se va mai întoarce la ai săi... Şi nu s'a mai întors. În 1917, luat prizonier de către Germani la Buzeu i-a fost dat spre îngrijire un spital de exantimatici, boală care a numărat în urmă între victimele ei şi pe cel ce fusese doctorul Paul Costin. Ca distincţie şi onoare fu ridicat apoi de ai noştri la gradul de căpitan.

Luni 5 Noemb. i-au fost aduse osemintele la Zăneşti pentru reînnoire.

La coborârea lor din vagon, la Roznov, a vorbit d-l Aurel Baci, înstitutor, arătându-i meritul lui de erou şi consolând tot odată familia-i îndurerată. Osemintele expuse pe un afet de tun, însoţite de muzica reg. 15 Războeni, şi de un adevărat convoi, au fost conduse pe la locuinţa unde copilărise defunctul, în Zăneşti iar de acolo spre cimitirul aceluiaş sat. Înainte de coborârea osemintelor, d-l căp. Ungureanu, prin câteva cuvinte solemne, a arătat ce datorim noi acestor eroi graţie cărora s'a făurit azi: „România Mare”. Apoi Gh. Costin, fratele eroului, a înduioşat până la lacrimi cortegiul adunat împrejurul gropii, printr'un mic discurs în care amintea unele amănunte din viaţa defunctului. Trăsmitem şi noi totodată mângâierile noastre întregii familii, adăugând că ea trebuie să se simtă mândră că a dat din sânul ei un luptător pentru întregirea neamului.

GEORGE FIDLER

Furt

În noaptea de 31 Oct. 1928 necunoscuţi făcători de rele s'au introdus prin spargerea unui geam la soc. Coop. Steaua com. Borleşti furând diferite mărfuri şi suma de 270 lei. Cercetările sunt în curs.

Fără titlu

Răzbate şi la noi civilizaţia văzând cu ochii.

Un prim pas: sexul moale a început să-şi vâre nasul în politică.

Duminică seara. Prin faţa „Regalului” lume mai multă, ca de obicei. Glasul lui Meier se aude prin mulţime.

— Dimineaţa, Adevărul, Lumea de la Iaşi! Ediţie specială. Căderea guvernului. Ultimele ştiri din capitală-ă! (În surdina) Pleacă ai noştri vin ai noştri.

Uşa de la o bodegă se deschide şi o melodie populară, falsă şi răguşită, străbate în stradă:

— Ghiţă, de ce eşti supărat

Ce-ai cerut şi nu ți-am dat?

Vocea-i de femeie. Are faţa îmbujorată, ochii mici, bea tutun şi discută căderea guvernului. Dă din picioare, cere o ţigară, strigă-bravo! şi iar aruncă câteva vorbe pline de filozofie:

— Aşa-i lumea cu al ei tipic,

Peştele al mare înghite pe al mic.

Unii beau din cană, alţii din ibric...

— Ghiţor, dă-mi o ţigară.

Două doamne îmblănite traversează trotuarul.

— Dragă, oare vine Maniul?

— Sigur dragă, sigur că da!

Un cârd de lucrătoare şi servante se plimbă radioase.

— Sofico, vin ţărâniştii. Hai ră-măşag pe zece pumni.

— Hai. Eu zic că vine.. ori A-verescu, ori liberalii.

— Fugi de-acea! Puşche pe limba ta.

Lumea de pe stradă se mai răşeşte. Servantele au dispărut. Bodega e înecată de fum de ţigară. Uşa se deschide iar.

— Ghiţă, de ce eşti supărat

Ce-ai cerut şi nu ți-am dat?

Moş Costache

Citiţi şi răspândiţi

„AVÂNTUL”

IOAN TURNEA

AVOCAT

Str. Cuza-Vodă No. 254

PIATRA-N.

CULTIVAREA SATELOR

continuare din pag. 1-a

dalitate de îndrumare, de sfat. El nu desprinde din cadrul unei cărţi decât scheletul acţiunii şi în acţiunea oricărui personaj din carte, nu vede decât o normă de credinţă. Săteanul nostru nu ştie să umble cu o carte, ce să ia dintr'ansa şi ce să lase.

Şi cartea e ca şi sabia. Dacă nu ştii să umbli cu dânsa, te tai!

Şi cum, prin definiţie, omul desprinde mai uşor răul din orice, ne întrebăm cine ar putea face o triare riguroasă a cărţilor, cari intră la sate? Cine ar putea face ca numai anumite cărţi să fie citite? Şi avem mai întâi acele cărţi, cari să poată fi citite? Desigur că nu!

Până acum, rezolvarea chestiunilor de mai sus e opera colportorilor stupizi, cari vând, din sat în sat, cărţi de vise, de ghicit, amestecate cu „Valencia”, „Creola” şi alte blăstănaţii.

Şi fiindcă nicidecum nu vor exista cărţi scrise numai pentru popor şi mai

oprirea cărţilor stupide de a intra la sate, opera de culturalizare trebuie începută pe altă cale: pregătirea individului. Pregătirea, pentru a putea lua o carte în mână.

Culturalizarea satelor, pe care ne place s'o parodiem prin înfiinţarea de biblioteci colbăite la sate sau prin vinderea forţată a cărţilor, trebuie luată dela început.

Poporul nostru e încă în baza, când cultura trebuie să i se infiltreze prin viu grai. E încă în paza de pregătire pentru recepţionarea culturii. E o diferenţă. Se vede atunci clar, cum preotul şi învăţătorul rămân reali, în fruntea îndrumătorilor poporului. Opera lor e usurată, deoarece în contact direct cu elevul său săteanul, poate cunoaşte uşor progresul, ce-l realizează şi defectele metodei.

În faţa sufletului curat al săteanului, cuvântul preotului şi al învăţătorului are aceiaşi autoritate (autoritatea, care se alimentează din exemplificări.) ca şi cuvântul scris al cărţii.

Într-o revistă din Bărlad, — scoasă de curând, de un imnos grup de învă-

Biblia (la celelalte popoare a format baza educaţiei religioase) ca piedestal al îndrumării religioase şi culturale, pentru sătean. Foarte frumos! Săteanul nostru, citind Biblia!

Dar evocarea, parecă vine să illustreze şi mai mult cele spuse mai sus.

Există în Biblie multă filosofie şi prea adâncă uneori. Multe din preceptele Bibliei nu vor vrea să-şi deschidă uşile zăvorâte, în faţa minţii lui reformate. Omul simplu nu va simţi niciodată, citind Biblia, satisfacţia, ce ți-o procură o frază bine înţeleasă, deliciul unei mistuiri perfecte a unui precept înghiţit. Îl vezi extaziat în faţa ieşelociunii din Biblie, dar parecă mai mult încurcat...

Dar în faţa preotului sau a învăţătorului — explicându-i preceptele biblice — căldura vorbei şi o pricepere deplină a celor explicate vor produce mirajul convingerii.

Spre a învedera mai bine această deosebire, să ne amintim un lucru, care ne cade duminical sub ochi — cel puţin. Slujba religioasă se termină întotdeauna, prin citirea „Cazaniei” — un fel de istorisire a evenimentului să-

bătorit, însoţită de unele reflexiuni (prea puţine) şi enorm de multe în-văţături directe... Aceste „cazanii” încep întotdeauna printr'o introducere, aşă de prolixă şi de încălciată, încât — într'adevăr — omul ar trebui să ia o atitudine smerită, chiar ca în faţa necunoscutului, neînţelesului... Realitatea e alta. Când începe citirea, Cazaniei, omul ştie că s'a terminat slujba şi pleacă...

Astfel stau lucrurile, când preotul ţine la sfârşitul slujbei un cuvânt frumos. Întâlnind, un om, care a fost la biserică şi preotul a vorbit, îi va spune imediat, fără a-l fi întrebat, măcar: „Ce frumos ne-a „învaţat” parinteze azi!” Mai rar, am auzit însă ca a „învaţat” frumos la Cazanie...

Dacă bietul om nu înţelege nimic din text vina revine în primul rând — în cea mai mare parte textului încălciat şi până la un punct şi cititoiului — dascălul — care întotdeauna şi la orice biserică are un prea pronunţat accent franţuzesc în pronunţare şi care prea abuzează de faptul că Dumnezeu „înţelege” oricât de încet ai vorbi, chiar şi numai în gând.

GOSPODĂRIA LOCALĂ

Pentru a informa publicul orașului nostru, cu ce se petrece, de unde zile, acolo sus unde stralucesc din ce în ce mai atrăgător țărutul nostru de cultură — liceul „Petru Rareș” s'a primit la direcția Inspectoratului școlar din Bacău.

Domnule Inspector Șef,

La ordinul Dv. No. 14.372 din XI.1928 și în conformitate cu art. 115 din Regulamentul școlilor secundare, avem onoarea a vă înainta tablourile cu datele cerute de regulament și care privesc viața liceului „Petru Rareș” din Piatra-N. în cursul anului școlar 1927-1928, armitându-mi a face următoarele observațiuni:

1). Cursurile ținându-se în mod regulat în tot timpul anului școlar, profesorii și-au putut face complet materia, prevăzută în programa analitică, afară de unele excepțiuni comunicate Onor. Inspectorat, cu raportul nostru No. 1344/928 De altfel această se constată și din procesele verbale de inspecțiuni.

2). Disciplina s'a menținut cu vigilență prin stricta aplicare a dispozițiilor Minist. și regulamentare și prin spiritul de ordine, care a însușit conferințele școlare, convocate pentru a pedepsi pe elevii ce s'au abatut de la datorile lor.

Numai așa se explică marea numărare al eliminațiilor, care din această cauză au pierdut anul școlar (17).

3). Ordinul Minist. No. 155440/927 care a înfrânat abuzul lucrărilor de pregătire a lecțiilor, lăsând conferinței și diriginților dreptul de a controla după jurnalul de clasă, cantitatea și felul de lucrări scrise pentru acasă, a fost un balsam nerăstăit pentru elevi.

4). Deasemenea interzicerea orelor suplimentare, ca o completare a celor absente de profesori, a pus în deșănțare elevilor, cari pentru o oră hoinăreau pe străzi o încreangă după amiază.

5). Cu anul școlar 1927/928, începând a bate în poarta liceului cea mai numeroasă serie a orfanilor de război, Comitetul Școlar a avut de suferit mult la început, dar prin Ord. Minist. No. 171124/927 care stabilește taxele școlare mai echitabile s'au ameliorat și greutatea financiară ale comitetului școlar.

6). În concluzie pentru a pune în desăvârșită lumină munca depusă

de Corpul profesoral și de elevii acestui liceu, vom adăuga, că procentul promoțiilor luat în general a fost de 82%, scoțând din calcule pe cei retrași și eliminați.

7). În ce privește îmbunătățirile făcute imobilului și mobilierului, Comitetul Școlar, cu mijloace proprii, a confecționat din nou 72 de bănci fixe de stejar cu scheletul de fier a 1400 lei bucata; a refăcut complet 162 bănci și vopsindu-le în costul de 120 lei bucata, asigurând astfel pentru multă vreme buna funcționare a școlii; deasemenea s'au amenajat 3 camere și o bucătărie pentru locuința Directorului care până la Sept. 1927 își avea locuința în oraș și disciplina școlii suferia mult din această cauză. Această amenajare a costat peste 40.000 lei. S'au refăcut gardurile din nou pe întindere de 350 m. lungime, s'a construit o magazie mare din beton și zidărie fiind acoperită cu olane, s'a mărit imobilul servitorilor cu încă două camere și s'au amenajat dintr'un antret în care erau niște scări fără funcțiune încă două camere. În fine lustrarea cea mai măreață care este pe terminate, a fost transformarea amfiteatrului (care cu cele 80 locuri ale lui era insuficient pentru o populație de peste 500 elevi) în sală de festivități și cinematograf. Aceste lucrări sunt date în antrepriză și costă circa 600.000 lei.

Directorul Lic. „Petru Rareș”
GR. CAPȘA

Consiliul Județean al Județului Neamț

Convocare

Noi Alexandru Lecca Președintele Consiliului Județean Neamț, în conformitate cu art. 119 și 129 din legea pentru unificarea administrativă, convocăm pe Domnii membrii consiliului aleși și de drept, în sesiunea extraordinară, în localul Prefecturii județului, pentru ziua de Luni 19 Noembrie 1928 ora 3 după amiază spre a se ocupa cu următoarele chestiuni:

- 1). Modificarea bugetului județului pe exercițiul 1928.
- 2). Votarea proiectului de buget al județului, pe exercițiul 1929.
- 3). Orice alte chestiuni în legătură cu bugetul.

D-I IULIU MANIU

Însărcinat cu formarea Guvernului

Ultima Încercare a Regenței, de a coordona puterile politice ale țării într'un guvern național, sub președenția D-lui N. Titulescu, a eșuat.

Ziarele de azi, Sâmbătă dimineața, ne aduc știrea că D-I Maniu a fost însărcinat să formeze guvernul.

Probabil azi, noul prim ministru va depune lista și jurământul.

Tribunalului Județului Neamț s. II-a

ORDONANȚA No. 7181

Noi Președintele Trib. Neamț S. II-a Văzând petiția înreg. No. 15379/928 a D-lui Ionas Gartenlaub din Cernăuți, prin care cere a se declara anulată în mâinele ori cui s'ar găsi cambiile: 5 cambii în alb pe timbru de 20 lei fie-care, în valoare de lei 40000 (8000 lei fie-care). Trei cambii în alb pe timbru de 50 lei fie-care în valoare totală de 60000 lei (30000 lei fie-care) semnate în alb de D-I David Frai din Piatra-N. întru cât a pierdut aceste efecte.

Pe baza art. 355 c. com.

ORDONAM:

Că ori cine posedă cambie: 5 cambii semnate în alb de David Frai din Piatra-N. în valoare de 40000 lei a 8000 lei fiecare și 3 cambii în valoare totală de 60.000 lei, fiecare pe timbru de 50 lei a 20.000 lei fie- și semnate în alb de David Frai din Piatra-N. să le depună la Grefa acestui Tribunal în termen de 40 zile de la data publicării prezentei ordonanței, cunoscându-se că în caz contrar se va declara fără tărie față cu posesorul lor

Această ordonanță se va afișa în sala Tribunalului, a camerei de comerț din Piatra-N. și în sala Primăriei unde se intenționează a fi plata cambiilor și se va publica în Monitorul Oficial și în ziarul „Avântul” din Piatra-N.

Data în Camera de Consiliu astăzi 20 Octombrie 1928

Președinte ss) GRIGORIU

Grefier ss) Penescu

Conformă (indiscutabil)

România Grefa Trib. Neamț secția IV, Copia prezentă fiind conformă cu originalul aflat în dosarul acestui Tribunal No. 928 se legalizează de noi pe timbru de 5 lei

Grefier (indiscutabil)

No. 30189 din 3 Noembrie 1928

Dela liceul „Petru-Rareș”

Se aduce și pe această cale la cunoștința părinților cari au elevi la liceu sa se pună de urgență la curent cu plata taxelor școlare către Comitet; altfel vor suferi sancțiunile regulamentului școlar, copii fiind eliminați.

Se aduce la cunoștința părinților și gazdelor de elevi că conferința școlară a Liceului în ședința de la 31 Oct. a. c., a hotărât intrarea elevilor de a nu frecventa după ora 8 p. m. străzile. Chiar și până la această oră elevii nu au voie să se primească în grupuri prin piață și străzile principale încercând astfel mersul publicului. (ei ce se vor abate dela aceste dispozițiuni vor fi imediat eliminați).

CONVOCARE

Părinții elevilor, membrii ai comitetului școlar al liceului „Petru Rareș” sunt convocați a ne întruni în adunarea generală în ziua de Duminică 18 Noemb. a. s. ora 10 a. m. în sala de festivități a școlii, urmând a discuta și aproba:

1. Descărcarea gestiunii anului 1927.
2. Proiectul de buget pe 1929.
3. Aprobarea lucrărilor—supra deviz
4. Alegerea unui membru în comitet în locul D-lui M. Schwartz.

În caz de nu se va întruni numărul regulamentar, adunarea se va ține în Duminică următoare — 25 Noembrie — aceeași oră — cu oricâți membrii vor veni.

Președinte, (ss) GR. CAPȘA

Societate filantropică „Crinul Vieții” de sub președenția D-nei Cecilia V. Grințescu a cerut Ministerului Sănătății aprobarea unei liste de subscripție pentru susținerea fondului de ajutorare a copiilor debili, bolnavi și săraci de sub îngrijorarea societății.

ant în principiu și parțial de acord, cu tot așa era cazul și cu propunerea pedanță, în ce privește „popularizarea” științei. Se propunea în acea revistă înălțarea biului săten în tainele... Geologiei, de exemplu.

Cred că pentru mintea lui, omul dela sat are o suficientă explicație a existenței acestei lumi și a rostului său pe acest pământ. Să-l pui pe bietul om, cu mintea canalizată pentru o anumită căutare, în fața unor probleme inaccesibile pentru el, e destul de riscant...

Îmi vine în minte o istorisire din romanul „Frata Karamazov” a lui Dostoevsky. Un bătrân învață pe un tânăr cântărie și rugăciunile bisericești. „Data, tânărul — nodur erit — îl streceabă pe moșneg, cum se face că „bunina” a fost din zăna întâia, când Dumnezeu a făcut luna și soarele, decât în ziua a patra. Drept răspuns, după câteva scipe de meditație, moșnegul i-a întins la pământ și l-a bătut cu năluca. Nu știu cum s'ar proceda, când moșlon, conștientând Geologia cu istoria biblică, ar pune întrebări analoage. A te apuca să-i faci teoria lui Kant și La-

place, cred că e mult mai excentric: chiar decât procedul de expiere al moșnegului din romanul lui Dostoevsky.

Ne mândrim până acuma cu cărți de sfaturi pentru săteni, chiar cu cărți de știință popularizată (un fel de profanare a științei) dar de o „înțelegere” a unei bucați literare — propriu zisă — nu putem vorbi.

Se va obișnui, desigur ca perceperea unei literaturi culte, de către un suflet simplu, nu e posibilă și afara de asta s'ar fi, în primul ordin de necesitate.

Ni se va spune că știința popularizată satisface o elementară necesitate de adevăr, pentru o minte naivă.

Credem contrariu. Știința nu rămâne „știință”, decât atunci când strălucește în decorul iminos al cauzei și efectului — expuse, în cea mai completă motivare și claritate. Știința nu poate fi percepută, decât cu un organ apercipțiv superior și suficient rutinat.

A încerca să popularizezi știința cu mijloace elementare, a încerca s'o faci înțeleasă de un spirit, care n'are cu ce „lucra” cu s'o înțelegă, înseamnă s'o bagatelizezi, s'o înjosești. Să nu

propunem omului să clădească palate, când el nu știe decât sa taie ou ferăstraul și în miopia lui, n'are intuiția ansamblului. Să nu-l aventurăm pe scara abstracțiunii, când sufletul său are o roare de necunoscut.

Când parăsim latura „adevărului” și abordăm domeniul frumosului, vedem că a ești din urmă nu e decât o dănelură, împletită de sentiment, care constituie domeniul primitiv al sufletului omeneș. Literatura este unii din artificile: cari dau fericeala, ce rezultă din consumarea emotivă în fața frumosului. Citirea unei bucați literare nu e decât trezirea unor stări sulelești, acumulate anterior, sau cari existau, acolo, latente în inconștient, fără să te fi sesizat, chiar, de intrarea și de existența lor în acest domeniu.

Dificultatea — propriu zisă — a înțelgerii unei bucați literare simple, nu constă decât în privința organului exterior: „limba”. Misterul limbii! Căci stările sulelești, cele mai extentive, se transfuzionează ușor.

Pentru aceasta trebuie ca cei în drept (acuma firea deli sat) e pe buncile școlii până la vârsta adolescenței) să

înțețe linerele vlăstare, cât de puțin, să „disece un stil”. Să poată desprinde din lectura unei bucați literare căldura unei imigini — lăută individual —, descrierea unui peisagiu, o stare sufletească, fiorul unei senzații etc..

Acțiunea educativă trebuie să înlesnească în sufețele tinere formarea unei „atitudini” în fața unei cărți.

Să ușureze crearea unei discernământ între ce e bine și ce e rău de reținut dintr'o carte.

Obiectivul să fie, formarea din orice individ o „personalitate” obiectivă, refractară, în fața împrejurărilor vătămătoare de orice natură.

Un imbold rân dintr'o întâmplare văzută în viață, interpretarea greșită a a tînnii sau purtării unui erou dintr'o carte.

Oricând sufletul să posedă acel ceva „ponderator”, care să domine întotdeauna orice acțiune, fără a se combina cu nimica, acel ceva indiferențabil care se numește „conștiința de sine”.

VASILE DORNEANU

Citiți „Avântul”

Frigurile necinstei

Nu scutură temperatura la 40%, a boalei, trupul istovit, cum sgâlțae frica de a fi descoperit și pedepsit, pe omul incorect, drumetul potecilor ocolite ale vieții omenești.

Dacă frica de pedeapsă dumnezească nu mai licărește în conștiințele morale perverlite, teama de pedepsele omenești apropiate și irevocabile aduce pe infractorii legilor sociale într-o veșnică tremurare, ca freacățul frunzelor de plop la cea mai ușoară adiere a vântului.

Pentru omul cu judecata sănătoasă, nici nu se poate stare sufletească mai enervantă ca această perpetuă frică, o permanentă primejdie, o himeră înfricoșată, nedespartită de individ, ca umbra de om, o piaza rea, de care nu se poate despărți, nici cu cele mai strașnice eforturi.

Cine s'a abatut din calea dreaptă a cinstei și dreptății, acela trebuie să se aștepte la ispășitul păcatului. „Toate greșalele se plătesc“ este o expresie curentă a D-lui S. Mehedinți. Pentru cine a săvârșit fără de lege, justiția immanentă a și hotărât deja pedeapsa.

La acestea ar trebui să se gândească firile romantice și haiducești, doritoare de aventuri, în desisurile coridoarelor noastre.

Bandiții Niculiță, A Gafiței și Gh. Bălan, cu toate că știau ce-i așteaptă, dacă or fi cugetat mai temeinic asupra urmărilor faptelor lor, mai bine ar fi preferat amarul închisorilor spre ispășirea crimelor, de cât dulceața unei scurte libertăți dar moartea silnică, de care cu siguranță va avea parte și cel de al treilea.

Ori cât de ispititoare ar fi această libertate nemeritată, fuga veșnică din fața urmăritorilor, încălcarea suferințelor lor cu noi cruzimi și răpunerii de vieți, traiul de fiară salbatică, din viziunile pădurilor și scorburile copacilor, niciodată nu vor putea o feri îndemnuri atrăgătoare, pentru un om cu rațiunea senină și cu logica faptelor.

Și judece ori cine, în cât de mare strămtorare bănească s'ar afla, în cât de nedescurcate situații critice s'ar vedea, cât de plăcută este odihna în căminul său, cât de gustoasă este mâncarea blidului său și cât de duiosă este societatea liberă și prietenoasă a celor mai scumpi ai săi, dacă face să le schimbe toate acestea pe podeaua pușcărilor zăvorșite, pe daraba de mămăligă zilnică și pe ghionturile, insultele și eventual bătăile gardienilor și oamenilor de pază a criminalilor.

Omul cu minte nu trebuie să prețuiască valoarea libertății numai după ce a pierdut-o, ci cât timp se bucură de binefacerile ei. Ca să-i înțeleagă adevăratul ei preț, să cugete la mizeria celor păziți cu baionetele la umăr și cu arma încărcată și apoi să aleagă cu maturitate linia lui de conduită în viață, dacă frica de Dumnezeu și mediul inconjurător n'au destulă putere să-i stănjenească apucăturile-i criminale, sau înclinările spre furturi și alte fapte necorecte.

Viața din aresturi nu este ademenitoare pentru nici un muritor. Un individ din com. Galu, ajuns și el la acest loc de osândă, din localitate, îmi trimite o scrisoare în primăvara anului acesta, ca să-l ajut cu ceva, tânguindu-se de austeritatea regimului impus, numai pe motiv că el cunoștea pe copii mei, din vacanțele școlare petrecute acolo.

Iată o parte din deliciile închisorilor. Există vre-o minte întreagă oare care să le invidieze? De ce atunci dar citădelele lor se populează, în disprețul bunelor și mântuitoarelor învățături creștine?

Să cugete tot omul asupra celor ce are desăvârșit, după criteriul cinstei, dreptății, și adevărului creștin și mulțămirea sufletească dobândită va prețui mai mult de cât toate bogățiile și plăcerile acestei lumi.

Pr. GH. VERȘESCU

Redacționale

Domnii Nicolae Popovici și Ștefan Popovici nu mai sunt corespondenții ziarului nostru.

Ca atare legitimațiile eliberate de redacția noastră pentru această calitate, li se anulează.

Rugăm stăruitor pe toți cei ce ne

trimit articole spre publicare să nu le facă prea lungi.

Spațiul restrâns al ziarului nostru nu ne permite publicarea unor astfel de articole.

Pe lângă faptul că din cauza unui articol lung suntem nevoiți să lăsăm afară alte articole și știri, ni se strică și aranjamentul estetic al coloanelor ziarului.

SOCIETATEA DE PAZĂ ȘI SIGURANȚĂ FIDUCITATEA

PRIMEȘTE ABONAMENTE LUNARE ȘI ANUALE :: PIATRA-NEAMȚ ::
POSTURI ÎN RAIOANE ȘI POSTURI FIXE STR. APELE MINERALE 5

COMPLEX RENOVATĂ CU
MAȘINI ȘI LITERE NOU

**TIPOGRAFIA JUD.
NEAMȚ**

32 — STR. ALEX. CEL BUN — 32

EXECUTĂ CU PREȚURILE CEL
MAI AVANTAJOASE
ORICE LUCRĂRI DE
TIPOGRAFIE
SI DE
LEGĂTORIE DE CĂRȚI

Abonamentele

la „Avântul“

LA SATE LEI 120 PE AN
LA ORAȘE LEI 150 PE AN
PENTRU BĂNCI, INSTITUȚIUNI ȘI
AD-ȚII PUBLICE LEI 200 PE AN

RECLAME ȘI ANUNȚURI

cu prețuri reduse — primește
spre publicare ziarul

„A V A N T U L“

ZOOLOGICE

Linia curbă

Sunt anumiți oameni pe care-i poți descompune, grație, în linii drepte și intersecții de linii ce se reped prăpăstios una în alta cu unghiuri și ascuțituri.

Eu ennose pe cineva a cărui existență se începe și se termină cu linia curbă.

Capul: un vast zero, mărginit la zenit cu o claică de covrigi, iar la nadir cu o lăvălieră în rotocoale. Trupul i se odihnește pe o pereche de picioare încârligite în afară, de călăreț hunic.

Mintea însăși, s'a adoptat acestei generale tendințe spre curbare: se țârește, groaie ca o omida, în jurul trunchiului rotund de copac. Dacă are de spus un lucru elementar vizibil, el preferă să facă un drum cu ocol, ca să ajungă precis în dosul sau în fața țintei propuse, ca un prost chitaci.

Totuși are momente când simplifică distanțele: mintea lui, din nevoia de a se creia se pronunță în formule, simple și geniale ca orice axiome menit, din elipa enunțării lor, să schimbe complet fața universului.

De exemplu, răschițându-și picioarele strigă: „Găina ouă“ sau „omul umbra“. Te privește apoi triumfător, ca un câștigător, așteptând aplauzele galeriei.

Cum spusei mai sus, aceste momente de rapidă formulare sunt însă foarte rare. Lucrul mintea lui reîncepe același anevoișor, cursa curbă.

A iscat odinioară un ziar: ziarul lui. Apărut o singură vară. În schimb, în vară viitoare, amenința că va scoate un altul. Aceasta învederează două lucruri:

1) Că din neant tot se poate scoate ceva — și 2) că ziarul lui e estival, ca perele săntilești, cu acțiune de revoluție asupra stomacului.

E o grădină de om. Il cultiv pentru a-l pune când voiu fi, din cine știe ce motive, supărat. E sigur că mă va înveseli.

Un ultim semnăment după care l veți cunoaște: cea mai de valoare parte a pului, e la dânsul palaria depe urechile olăpăuge (225 lei și 50 bani).

L-ați recunoscut?

T. C. STAN

P. S. Dedic această modestă ghicitoare D-lui Chertic din Gritei (Prețizez: Chertic din Gritei ca să nu se confunde cu alți chertici). Dândul n'am nici o nădejde să-i fie pe plac.

ROMANTE PENTRU MAI TÂRZIU

Citeam mai dăunăzi articolul d-lui C. N. Tureu, „Electricizarea Bistriței“, în care vorbește despre ingenioasele planuri ale d-lui inginer D. Leonida și căutam să-mi creiez în imaginația ce mi se aprinsese, o țeană a înfățișării de basm, pe care o va lua înțutul nostru, atunci când o va lăsa înțutul naturii, se va alătura munca înțeleaptă a omului. Eram așa de absorbit, trăiam așa de intens în țara vrăjita pe care atât de viu ne-o înfățișa autorul articolului, încât mă simteam nespuns de mândru că sunt român, ca și cum cele ce nu erau decât simple virtualități, s'ar fi realizat, aiurea, undeva pe pământul țării noastre.

Când am isprăvit însă de citit, am simțit o sguđuire și vraja a pierit. În locul ei, o întrebare chinuitoare mi s'a înfipit în creier: «Când?... Când se vor realiza toate acestea?»

Și pe când totuși căutam să mă împotrivesc, îmi veni pe buze ca cel mai firesc răspuns, titlul unui măr unehiu de poezii ale subtilului poet Ion Minulescu. „Romante pentru mai târziu“ și într'adevăr „Romante pentru mai târziu“ pentru foarte târziu sunt frumoasele planuri ale d-lui inginer Leonida. Pentru atât de târziu încât numai Dumnezeu știe a cătea generație după noi, înțelegându-le farmecul, se va putea împărtași din vraja lor. Pentru noi, cei cari trăim în zilele de azi, — cu sufletele măcinate de cangrena alător patimi, planurile d-lui inginer Leonida, sunt prea înalte spre a le putea împământ-ni, ne depășesc cu mult.

Că nu sunt de rea credință, când afirm această, se poate convinge oricine. Dacă de mai bine de un sfert de secol exista un proiect oficial de cale ferată, care să lege Pașcani cu Tg.-Neamț și nici până astăzi nu s'a făcut nimic, cât timp va trebui pentru realizarea electricității Bistriței? Căutați numai să stabiliți un raport just între o mizerabilă porțiune de cale ferată ca cea dintre Pașcani — Tg.-Neamț și veți vedea atunci cât de mult se pierde în negurile viitorului, posibilitatea realizării electricității Bistriței.

Obişnuiri cum suntem eu explicațiile ușoare și comode, aruncăm vina pentru mizeria economică în care ne ștatem, pentru toate relele sociale ce ne bântuie, asupra „guvernelor incapabile“. Iar noi individual ne simțim curajați ca și jidanii după îndeplinirea ritualului cu țapul ispășitor, pe care și-au aruncat — răsufând ușurați — păcatele.

Dar cât timp ne vom mulțumi cu explicații de acestea copilărești, cău-

tând „tapi ispășitori“, mașina acestor năvălă s'at va scărta din ce în ce mai rău, până când — mai curând sau mai târziu — va „stopa“. Căci e limpede ca ziua, că „popoarele își au guvernele pe cari le merita“. Aceasta în seamnă că și „aleșii națiunii“ nu sunt scoboriti cu hîrșolul din eer, ci sunt alcătuiți din aceeași plămăda ca și restul muritorilor, sunt și ei sub influența mentalității generale care predomină epoci.

Deci atâtea timp cât vom continua a ne talăci în noroiul păcatelor cari ne paralizază avântul spre zărilor seniniale mai binelui, zadarnic vom striga împotriva guvernelor.

Realizările mari, propriu la oamenii epocii, suflete tari, preocupate cătuși de puțin de lucruri serioase și muncă cinstită și stăruitoare. Și în sfera preocupărilor generației actuale — robii frivolităților modei și a altor păcate, numai munca cinstită și stăruitoare poate să intre, căci e foarte adevărat, observație filozofului Conta: Moda e revanșa lucurilor efemere, asupra celor eterne.

Și niciodată nu s'a manifestat mai mult ca astăzi, această „revanșa a lucrurilor efemere, asupra celor eterne“. Niciodată n'am fost roboți modei și frivolităților, ca în timpurile de față. Niciodată sentimentul de demnitate omenească n'a fost mai amorțit ca în aceste timpuri, când bărbai și femei, fără deosebire de cultură sau treaptă socială, se vâpșesc, ca cele din urmă paiațe, ca cele din urmă fmei pierdute, cari numai pot roși de hîmnie.

Cum să poată înflori un gând mai frumos, o idee mai înaltă, într'un suflet care nu simte nici o tresărire de scărba atunci când își bate joc de sine, transformându-se în măscăriciu? Nu, hotărât nu! În asemenea suflete moribide, putrede, nu se mai poate găsi nimic frumos, nimic bun, nici o umbră de tendință spre stelele curate ale lucrurilor eterne.

În asemenea împrejurări poate vedea originea orechi, ca planurile frumoase ale d-lui inginer Leonida, un sunt altceva decât „Romante pentru mai târziu“, pentru foarte târziu.

Totuși ele trebuie știgate fără înecare, cu trâmbița de prooroc, până vor fi auzite și înțelese de cât mai mulți, căci „numai eu o floare nu se face primăvară“.

Însă până atunci va mai urga multă apă pe Bistrița, căci iarna e în totu.

M. David Ghindăoan